

בהקדמת עין יעקב) עד"ש בקונטרס דברים אחדים דרוש ו' בס"ד, [דמהתמידין נלמד האחדות, דלריך שיהיו שוחפין בעולת חמיד כדי להעלות האינולות והיו לאחדים, וקרצנות כשמן לקרב הכוחות ממטה למעלה, ו"ש השכח אשה עולה אמר הקב"ה כלום אשכח עולות אילים ופטרי רחמים, דכתיב את הכבש האחד ומשם למדנו האחדות, ולזה השיבה כנסת ישראל] וא"כ [שמא] לא תשכח [לי מעשה] עגל [דטענת משה רבינו] לי נחית [להם לא נחית] דמהעולות מוכח אחדות ובטל חירוק לי נחית, [והשיב ה'] גם אלה תשכחנה, [דכסודו שוכח עון העגל, וסברה כנסת ישראל דכונת הקב"ה] דהן אמר דהי"ל [טענת משה רבינו של לי נחית] טענה [מעליא], אבל אח"כ שנתם בתשובה והיו הקרצנות [הרומזים לאחדות] א"כ [דטענת משה רבינו טענה חזקה] (לא) תשכח מעשה סיני דהיה למשה רבינו לבד [לזה השיב ה'] ואנכי לא אשכחך, דהעיקר כטענת אמנעי [ולא כפרתם באלהות ומש"ה אני שוכח העגל] וטענת לי נחית ליחא, ועמה חזרו בתשובה כי הבית נחרב בשנאת חנם מהרו בניך וכו' ממך ילאו בשנאת חנם ועמה תשובה [ולאיות באחדות].

יד. א"נ לטובה, מהרו בניך, בזריזות במלות והינה"ר וגודל דיליה ממך ילאו דע"י הזריזות וההתלהבות יברחו כוחות הסט"א וכמ"ס האר"י זצ"ל בשנותו את טעמו [שחוזר בתשובה] לפני אבימלך מלכו של עולם ויגרשוהו לסט"א וילך, וכמה מלכים מסייעים שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באלו לך לסייעך מי ה' כי כלם המלות כעדי תלבשי חלוקא דרבנן יא.

טו. ובזה [יוצן] והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם ושמר ה' אלהיך לך את הצרית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך. ונקדים מאז"ל (ויק"ר כו) מי הקדמני ואשלם מי מל בנו וכו' [עד שלא נתתי לו בן זכר], ואיחא דאם האדם זריז ליכא מי הקדימני וכו' [ואסמכוה דורשי רשומות במאמרס ו"ל] זריזין מקדימי"ן למלות [מקדימין דייקא שהן מקדימין ולא נאמר עליהם מי הקדמני] יי ואיחא צילקוט והיה כי תבא אין והיה אלא מיד וז"ש והיה כשיהיה מיד בזריזות עקב יש שכר ולא שיך מי הקדימני ושמר ה' אלהיך [לך] את הצרית.

טז. יש להבין בסוף פרשה הקודמת, [כתיב] אשר אנכי מאוך היום לעשותם ואז"ל (עירובין כב, א) ולמחר לקבל שכרם [דשכר מלות ביהאי עלמא ליכא, ותוך כדי דיבור כתב רחמנא והיה עקב תשמעון וכו' ואהבך וברכך וברך פרי בטןך דמוכח מיני' דשכר מלות ביהאי עלמא איכא] והווי תרתי דסתרן, ואפשר במה שפירשו [כונת הכחוש] (קהלם ה) ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לצעליה כי אם ראות עיניו. מתוקה שנת העובד וכו' כמ"ס המגיד [למרן הב"י זצ"ל כי תכלית ביאת האדם בעה"ז טעמא הוא כי הנשמה בעודנה באושר, מלחם אביה תאכל ונהנית מזיו השכינה, אך מאן דאכיל דלאו דיליה בהיל לאסתכולי באפיה, ועל כן אחר שעשמה והעליהה יכולה להרים ראש למחות בנועם ה' וז"ש ברבות הטובה באלך חיים לפני ה', רבו אוכליה, וגם הנשמות קודם ביאתם בעה"ז נהנית מזיו השכינה, וא"כ מלאה החקירה ומה כשרון לצעליה, מה מרוח בביאת העה"ז, לזה אמר כי אם ראות עיניו, שאחר ביאתה

חופש כל חדרי בטן

- יא. עי' כל זה באריכות בצוארי שלל (אות א) ועי' יוסף תהלות (לד).
יב. עי' ראש דוד (ריש פ' נח), ובמד"ק (מערכת א אות כז), ובלב דוד (פ' יד אות ז) ועי' בס' בני יששכר חודש סיון (מאמר ב אות טו).

אם זכמה, עין בעין תראה ותהגה מזיו השכינה, והקשו המפרשים דהרי כתב הרמב"ן [בפסוק] וצדקה תהיה לנו" כי השכר שנותן האדון לעבדו הקנוי לו לא יקרא שכר אלא צדקה, שהוא מחויב לעבדו וא"כ הדרא החקירה לדוכתא דלא יקרא שכר אלא צדקה וזהיל לאסתכולי באפיה], ואפשר [דבעבור] מוספת [שעושה יוכה לחזות בנועם ה', דהאדם העובד רבו מאהבה, מידי יום יום מוסיף והולך יומר על חיובו, ובעבור אלה הדברים נוספים זוכה לחזות בנועם ה' ולא זהיל לאסתכולי] וזהו [יש לכין הא דאמרי' פ"ב דעירובין] (דף כא) חדשים גם ישנים [דודי נפנתי לך, אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע] הרבה גזירות גזרתי על עמי יומר ממה שגזרת עלי וקיימתי [הכונה שעשו הרחקות מעבירות מה שלא גזר ה', זאת הייתה לי, דודי] נפנתי לך [לופ"ה ורואה בטעם ה'] והמפרשים [מירלן] בעבור השמחה, [שהוא שמח צקיום המלות ועמלו בחורה, על זה קובע לו ה' שכר שלם זהאי עלמא דזה יקרא שכר ואינו צדקה דאינו חייב לעבדו בשמחה, לז"א והיה עקב תשמעון לשון שמחה, ושמר וכו' ואהבך וכו' וכל זה בשכר השמחה אבל גופי תורה ומלות למחר לקבל שכר] י.

כפורע חוב ועבד העובד רבו, אבל זהאי דחדאי נפשאי בלימודי רני ושמחי דיש לך שכר ממנו, וז"ש לך קראי לך חנאי, דע"י השמחה הקרא"ה שלך היא ויש לך שכר ממנו באופן שכונתו אומר לנפשי, שמחי על השמחה ששמחת בלימודי] וזהו למחר לקבל (ל) שכר [כי זה תכלית ביאת האדם בעוה"ז, דטרם יהי בעוה"ז זהיל לאסתכולי דאכיל דלאו דילי' לא כן עתה כי לחמו הוא חלף עבודתו] וכ"מ וצדקה [כמ"ש] הרמב"ן [דמאחר דנזונים רק בחזרת צדקה, אכתי אדם זהיל לחזות בנועם ה', לזה אמר] והיה שמחה, [ועוד] עקב [ופירשו המפרשים על] גדר, [שאלם כה חעשה גדרים והרחקות אז יקרא שכר] וכן פי' המפרשים בעבור השמחה [מקבלים שכר] בעוה"ז, [וזזה יחבאר פ' קהלת ח'] ושנחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילכו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו אלהים תחת השמש. [דרז"ל אמרו כי כל אכילה ושחיה בקהלת, היא תורה ומלות, וז"ש ושנחתי אני את השמחה כלומר מה שאדם שמח בעבודתו צוראו, כי היא עיקר העבודה, ואמר עוד והוא ילכו בעמלו ימי חייו וכו' כלומר דהשמחה היא מלוא אורו בימי חייו כי שכר השמחה לית חן לראשו כל ימי חייו ובעבור השמחה ניזון בעולם הזה].

יח. א"ב ושמרת את המלוא [היינו] תרי"ג [מלות כנגד איצוריו וגידי' של אדם שהכל הוא] גוף אחד, [וז"ש המלוא בלשון יחיד] ואת החקים תורה שזככת ואת המשפטים תורה שזע"פ ולמה אני מפרט [משום אשר] אנכי מלך [ואני שליח ביניכם] וליכא גזרת מלך ע"י שליח כמ"ש [בספר]

חופש כ"ז חדרי במין

יג. בכתב יד איתא בזה"ל וחקירה הרמב"ן וצדקה תהיה לנו, ותיבת וחקירה קאי על חקירת המגיד למה נברא האדם. יד. ע"י חומת אנך (תהלים ק) ובשפת החומה שם. וע"י נחל אשכול (קהלת ה פסוק י). ובנחל אשכול (שיר השירים ז פסוק יד). וע"י בס' מגיד מישירים (פ' בראשית). וע"י בספר בני יששכר חודש סיון (מאמר ה אות כז).